

- 3) Czy art. 34 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, który zabrania wszelkiej dyskryminacji między producentami i konsumentami produktów rolnych wewnątrz Wspólnoty Europejskiej, pociąga za sobą zakaz dyskryminacji producentów i użytkowników jednego tylko oznaczenia wina, a mianowicie oznaczenia odnoszącego się do wina „Tocai friulano”, spośród 122 oznaczeń wymienionych w załączniku I do rozporządzenia nr 753/2002 (w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004) polegającej na zakazie dalszego używania tego oznaczenia po dniu 31 marca 2007 r.?
- 4) Czy art. 19 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 753/2002, który potwierdza legalność używania oznaczeń odmian winorośli wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia (w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004) należy interpretować w ten sposób, iż należy uznać za możliwe i prawnie dopuszczalne istnienie przypadków identyczności nazw odmian winorośli i oznaczeń geograficznych odnoszących się do win produkowanych we Wspólnocie Europejskiej?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na czwarte pytanie, czy art. 34 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, który zabrania wszelkiej dyskryminacji między producentami i konsumentami produktów rolnych wewnątrz Wspólnoty Europejskiej zabrania Komisji Europejskiej stosowania w jej własnym rozporządzeniu kryterium identyczności w sposób wynikający z załącznika I takiego rozporządzenia, czyli w sposób uznający uprawnienie do używania szeregu nazw odmian winorośli, które zawierają oznaczenia częściowo lub całkowicie identyczne z taką samą liczbą nazw geograficznych, jednocześnie wykluczając zgodność z prawem używania jednej jedynej nazwy odmiany winorośli („Tocai friulano”) od wieków legalnie używanej na rynku europejskim?
- 6) Czy art. 50 rozporządzenia nr 1493/99 należy interpretować w ten sposób, że stosując postanowienia art. 23-24 Porozumienia TRIPS — w tym w szczególności postanowienie art. 24 ust. 6 tego Porozumienia — w dziedzinie identyczności oznaczeń wina, rada ministrów i państwa członkowskie (a tym bardziej Komisja Europejska) nie mogą przyjmować ani zezwalać na przyjmowanie aktów prawnych, takich jak rozporządzenie Komisji nr 753/2002, które w dziedzinie oznaczeń identycznych zastrzegają odmienne traktowanie dla win, które w aspekcie identyczności oznaczenia wykazują się tymi samymi cechami?
- 7) Czy, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, wyraźne odesłanie do art. 23 i 24 Porozumienia TRIPS, zawarte w motywie nr 65 i w art. 50 rozporządzenia nr 1493/99, nadaje moc bezpośredniego obowiązywania we wspólnotowym porządku prawnym postanowieniu zawartemu w art. 24 ust. 6, które sankcjonuje prawo państw sygnatariuszy rzeczonoego Porozumienia do ochrony oznaczeń identycznych?

(¹) Dz.U. L 179, str. 1.

(²) Dz.U. L 118, str. 1.

(³) Dz.U. L 263, str. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Włochy) w dniu 25 stycznia 2007 r. — Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini przeciwko Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Sprawa C-24/07)

(2007/C 82/27)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cantina Produttori Cormons, Luigi Soini

Strona pozwana: Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy traktat o przystąpieniu Republiki Węgierskiej do Unii Europejskiej (Dz.U. WE L 236 z dnia 23 września 2003 r.) powinien być interpretowany w ten sposób, iż należy uznać, że do oznaczania win produkowanych na Węgrzech i we Wspólnocie Europejskiej począwszy od dnia 1 maja 2004 r. należy stosować wyłącznie przepisy zawarte w rozporządzeniu nr 1493/99 (¹) i rozporządzeniu nr 753/2002 (²), w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004 (³)?
- 2) Czy art. 52 rozporządzenia nr 1493/99 stanowi wystarczającą podstawę prawną, aby upoważnić Komisję Europejską do wprowadzenia zakazu stosowania określonego oznaczenia wina (w tym przypadku: „Tocai friulano” pochodzącego od określonej odmiany winorośli zarejestrowanej zgodnie z prawem w odpowiednich rejestrach państwowych Włoch i wymienionej we właściwych rozporządzeniach wspólnotowych)?
- 3) Czy art. 34 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, który zabrania wszelkiej dyskryminacji między producentami i konsumentami produktów rolnych wewnątrz Wspólnoty Europejskiej, pociąga za sobą zakaz dyskryminacji producentów i użytkowników jednego tylko oznaczenia wina, a mianowicie oznaczenia odnoszącego się do wina „Tocai friulano”, spośród 122 oznaczeń wymienionych w załączniku I do rozporządzenia nr 753/2002 (w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004) polegającej na zakazie dalszego używania tego oznaczenia po dniu 31 marca 2007 r.?
- 4) Czy art. 19 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 753/2002, który potwierdza legalność używania oznaczeń odmian winorośli wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia (w wersji zmienionej przez rozporządzenie nr 1429/2004) należy interpretować w ten sposób, iż należy uznać za możliwe i prawnie dopuszczalne istnienie przypadków identyczności nazw odmian winorośli i oznaczeń geograficznych odnoszących się do win produkowanych we Wspólnocie Europejskiej?

- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na czwarte pytanie, czy art. 34 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, który zabrania wszelkiej dyskryminacji między producentami i konsumentami produktów rolnych wewnątrz Wspólnoty Europejskiej zabrania Komisji Europejskiej stosowania w jej własnym rozporządzeniu kryterium identyczności w sposób wynikający z załącznika I takiego rozporządzenia, czyli w sposób uznający uprawnienie do używania szeregu nazw odmian winorośli, które zawierają oznaczenia częściowo lub całkowicie identyczne z taką samą liczbą nazw geograficznych, jednocześnie wykluczając zgodność z prawem używania jednej jedynej nazwy odmiany winorośli („Tocai friulano”) od wieków legalnie używanej na rynku europejskim?
- 6) Czy art. 50 rozporządzenia nr 1493/99 należy interpretować w ten sposób, że stosując postanowienia art. 23-24 Porozumienia TRIPS — w tym w szczególności postanowienie art. 24 ust. 6 tego Porozumienia — w dziedzinie identyczności oznaczeń wina, rada ministrów i państwa członkowskie (a tym bardziej Komisja Europejska) nie mogą przyjmować ani zezwalać na przyjmowanie aktów prawnych, takich jak rozporządzenie Komisji nr 753/2002, które w dziedzinie oznaczeń identycznych zastrzegają odmienne traktowanie dla win, które w aspekcie identyczności oznaczenia wykazują się tymi samymi cechami?
- 7) Czy, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, wyraźne odesłanie do art. 23 i 24 Porozumienia TRIPS, zawarte w motywie nr 65 i w art. 50 rozporządzenia nr 1493/99, nadaje moc bezpośredniego obowiązywania we wspólnotowym porządku prawnym postanowieniu zawartemu w art. 24 ust. 6, które sankcjonuje prawo państw sygnatariuszy rzeczonoego Porozumienia do ochrony oznaczeń identycznych?

(¹) Dz.U. L 179, str. 1.
 (²) Dz.U. L 118, str. 1.
 (³) Dz.U. L 263, str. 11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 26 stycznia 2007 r. — Banque Fédérative du Crédit Mutuel przeciwko Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Sprawa C-27/07)

(2007/C 82/28)

Język postępowania: francuski

Oznaczenie sądu krajowego

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banque Fédérative du Crédit Mutuel

Strona pozwana: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Pytanie prejudycjalne

Doliczenie do podlegającego opodatkowaniu zysku spółki dominującej z siedzibą we Francji w wysokości 5 % wartości kredytów podatkowych przyznanych w związku z wypłatą zysków przez spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jeśli wypłacone zyski podlegają w tym innym państwie podatkowi u źródła, pozostaje bez wpływu na poziom opodatkowania spółki dominującej, jeżeli może ona zaliczyć wszystkie te prawa na podatek od niej należny. Czy w przypadku gdy — wobec braku decyzji spółki dominującej o dalszej wypłacie tych zysków jej własnym akcjonariuszom w terminie pięciu lat — nie może ona wykorzystać ulgi podatkowej, którą stanowią te kredyty podatkowe, dodatkowe opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób prawnych, które wynika z doliczenia do jej zysku podlegającego opodatkowaniu 5 % wartości kredytów podatkowych, może być uznane za dozwolone na podstawie art. 7 ust. 2 dyrektywy nr 90/435/EWG (¹), z dnia 23 lipca 1990 r. ze względu na jego nieznaczny kwotę oraz okoliczność, że zostało ono ustanowione w bezpośrednim związku z przyznaniem kredytów podatkowych wprowadzonych w celu zmniejszenia podwójnego opodatkowania dywidend, czy też powinno ono zostać uznane za naruszające cele wynikające z art. 4 tej dyrektywy?

(¹) Dyrektywa Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, str. 6).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w powiększonym składzie) wydane w dniu 23 listopada 2006 r. w sprawie T-217/02 NV Ter Lembeek Internationaal przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 stycznia 2007 r. przez NV Ter Lembeek Internationaal

(Sprawa C-28/07 P)

(2007/C 82/29)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnosząca odwołanie: NV Ter Lembeek Internationaal (przedstawiciele: J.-P. Vande Maele, F. Wijckmans i F. Tuytschaever, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich